

Johann Jacob Döbel

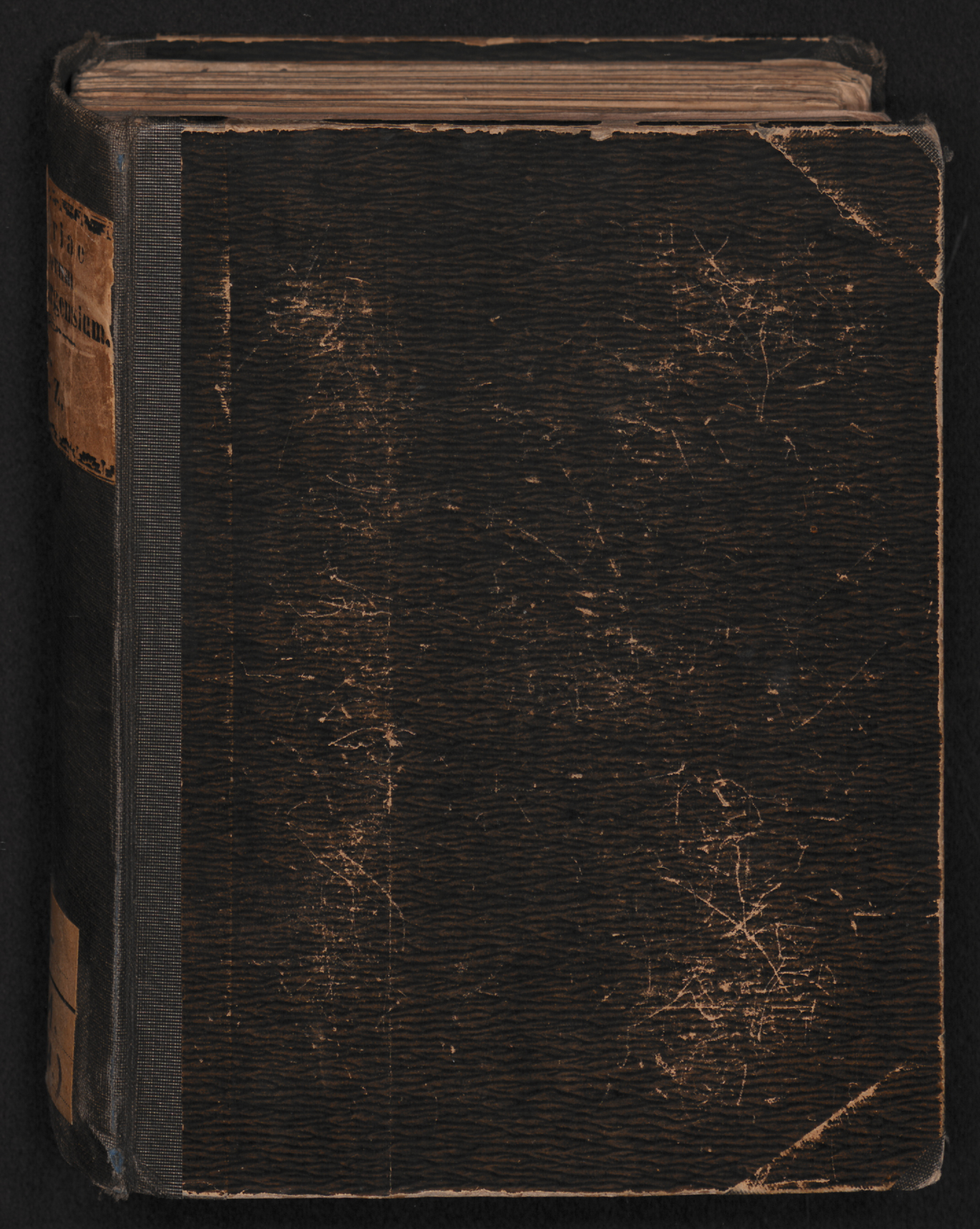
Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Jacobus Döbelius, Med. D.P.P. Poliater, & Facultatis suae p.t. Decanus, Viri ... Dn. Johann-Bernhard Zinzerlingii, I.U.D. & Poesos, in hac Universitate, Professoris ... Funus solenniter indicit, atq[ue] ad eundum exequias, Omnes, Omnium Ordinum, Cives Academicos peramanter invitat : [P.P. sub Sigillo Rectoris die XII. Febr. Anno M.DC.LXIX.]

Rostochi[i]: Kilius, 1669

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn755916883>

Druck Freier Zugang

KL-241(4)¹

Oldendorp: Warhafftige entschul-
dinge. Rostock, 1533

wurde aus dem Band gelöst.

Steht bei Rara -

KL-241. (4.) <SON>

bestrahlt 2000

45
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOANNES JACO-
BUS DÖBELIUS,

Med.D.P.P. Poliater, & Facultatis
suæ p. t. DECANUS,

VIRI

Nobilissimi, Amplissimi, & Consultissimi,

DN. JOHANN-
BERNHARD ZIN-
ZERLINGII,

J. U. D. & Poëseos, in hac Universitate,

Professoris Clarissimi,

Funus solenniter indicit,

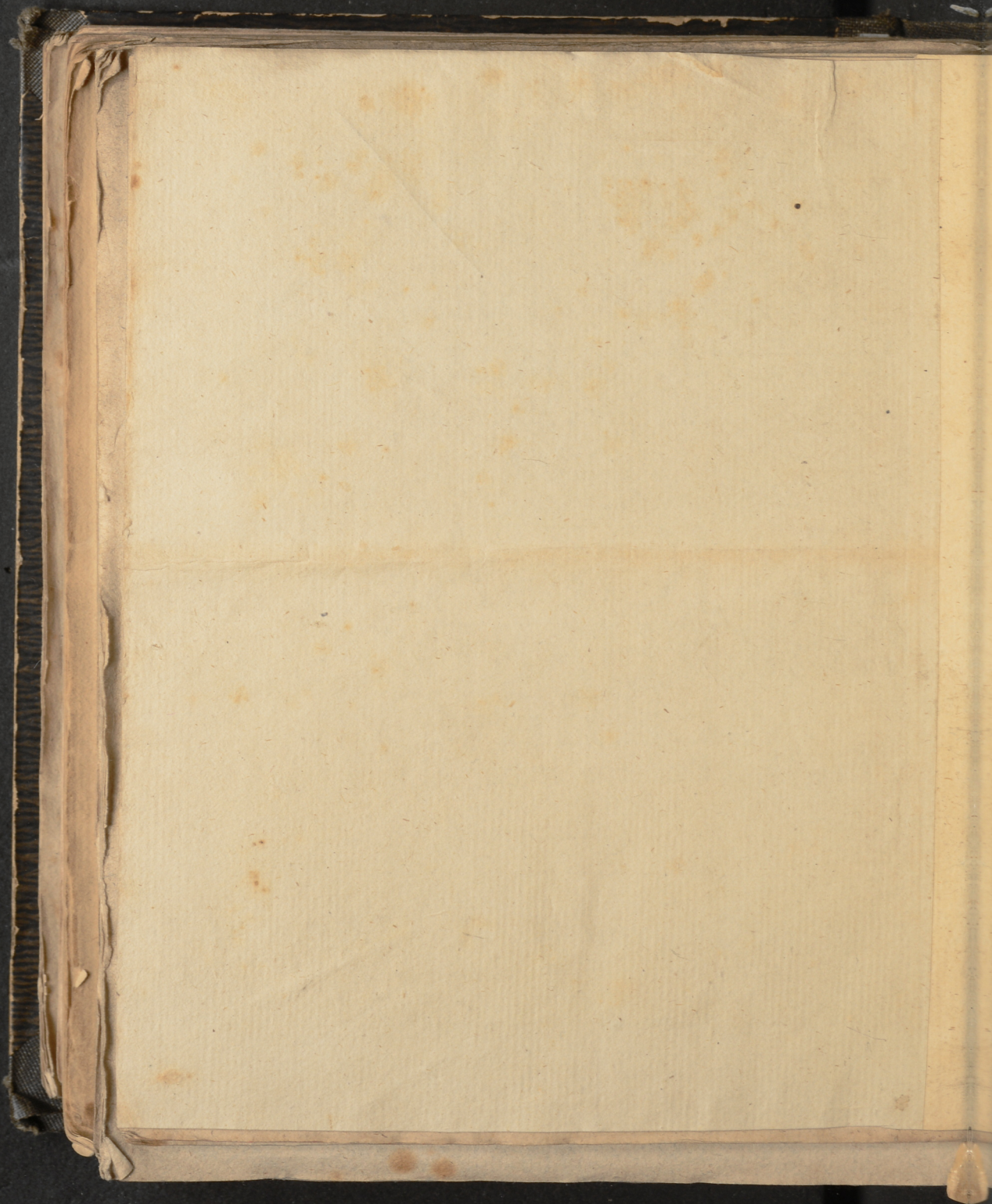
atq;

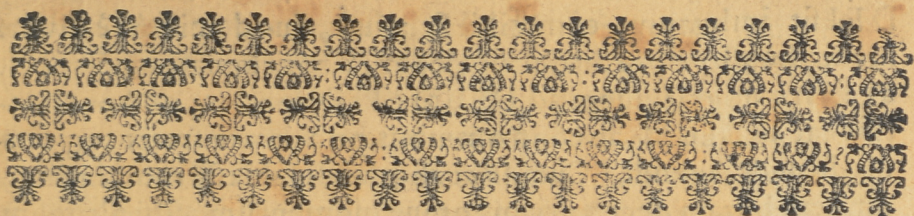
adeundum exequias,

Omnes, Omnium Ordinum, CIVES
ACADEMICOS peramanter invitat.

ROSTOCHI, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Quidem diversæ passim Philosophiæ circumferuntur descriptiones, quas singulas, & recensere, longum; & ad rationis, in præsentiarum, libellam revocare, tædiosum foret. Antiquissimam ego primâ facio: tanquã à Philosophorũ, quos habemus, Primate latã, omniumque, rectè philosophantium, calculó, hætenus approbatã Platonis ea est, digna profectò Authore tantò, ut ut duabus tantum voculis, MEDITATIONE, puta, MORTIS, absolvatur. Censebat Divinus ille Vir, tantò nos evadere sapientiores, quantò vivaciùs consideremus mortem. Neque verò in hoc ipso falsus est, cùm, quodcunque in Philosophiã quarimus, circa mōrtis meditationem reperiamus. Mortis meditatio est, quæ rectam vivendi rationem monstrat, atque tales in vitã efficit, quales esse in morte desideramus. Ea, animum ab iis abstrahit, quæ à verò nos abducere, aut aliquam, nomini nostrò, vitiorum notam inurere possunt. Ea est, quæ dolorem excutit, timorem pellit, tranquillitatem inducit; quando adversus casuum animum varietates firmat, adversus incerta certum reddit, quando omnia ab eodem impedimenta amovet, quò tantò paratior sit, sicubi res exiget, statim facere, quod aliquando est faciendum, statim exire, quo aliquando est exeundum, tabernaculo suo. Quæ enim ista mortalium cœcitas est, aut socordia, cùm cognati simus DEO, cùm nullum aliud in terris animal, præter hominem, cognitione.

DE

DEI sit imbutum, cum nihil sit aliud, quod animo, è divina mente hausto, prædicum sit; sepositâ hâc cognatione Divinâ, averfari migrationem ad DEUM? Philosophus, quò præstantior eat ad DEUM, ab eò, in omnibus, principium sumit cogitandi, dicendi, agendi. Cum sciat aliquando sibi esse moriendum, omnem horam decretoriam, omne momentum, sibi ultima facit. Cumquè nunquam non, præter intentionem etiam, homini quid excidat obliqui, in hâc vitâ ipse judicat, ne judicetur in futurâ. Illustre hujus rei nobis exemplum Seneca præbet. Ego, inquit, velut appropinquet ultimum momentum, & ille, laturus sententiam, de omnibus annis meis, dies venerit, ita me observo, & alloquor: ut or enim hâc potestate, & quotidie apud me causam dico. Cum sublatum è conspectu lumen est, & conticuit Uxor, moris jam mei conscia, totum diem mecum scrutor, facta remetiens, ac dicta mea. Nihil mihi abscondo, nihil transeo. *In ista disputatione pugnacius locutus es: noli postea congregari cum imperitis, nolunt discere, qui nunquam didicerunt. Illum liberius admonuisti, quàm debebas: itaque non emendasti, sed offendisti: de cætero vide, non tantum an verum sit, quod dicis; sed an ille, cui dicitur, sit patiens veri. In convivio quorundam te sales, & in dolorem tuum, jacta verba tetigerunt? Vitare vulgarem con victum memento: solutior est licentia post vinum. Minus bonor ato loco positus, irasci cæpisti, convivatori, vocatori, ipsi, qui tibi præferebatur? demens, quid interest, quam lecti premas partem? honestiorem te aut turpiorem potest facere pulvinus? Nonne quis quendam oculis vidisti, quia de ingenio tuo malè locutus est: recipis hanc legem? ergo te Ennius, quò non delectaris, odisset; & Cicero, si derideres carmina ejus, inimicus esset. O rem, tantò majori laude, in pagano, dignam, quantò minori eam æmulatione prosequuntur Christiani. In omnibus operibus tuis memorare novissima, monet Syracides, & in æternum non peccabis. Imò ipse, cum Mose, David, Domine, rogat, doce nos numerare dies nostros, ut ad sapientiam cor nostrum applicemus. Huic sa-*

pietia, ex mortis meditatione proficiscenti, totum se dederat
hactenus, Vir Amplissimus & Consultissimus DN. JOHAN-
BERNHARD ZINZERLING, J. U. D. & Pœeseos, in hâc Uni-
versitate, Professor. Noverat is optimè, quàm serò sit, vivere vel-
le, cùm desinendum est: totâ itaque vitâ vivebat bene, quia totâ
vitâ discerebatur mori. Sciebat probè, hoc turpiorem esse, si ab-
surdè canat is, qui se Musicum haberi velit; quòd in eo ipso pec-
cet, cujus scientiam profitetur: Ita Philosophũ quoq; in ratione
vitæ peccantem, hoc turpiorem esse, quòd in officio, cujus
Magister esse vult, peccet, artemque vitæ professus, labatur
in vitâ, totus itaq; in id incumbere, ut disciplinam suam fa-
ceret, non ostentationem scientiæ; Sed Legem vitæ. Hic, tam e-
gregius Philosophus, natus est Sternebergæ. ANNO. M. DC.
XXV. sub finem Maij, Patre quidem DN. JUSTO ZIN-
ZERLINGIO P. L. C. J. C. ro, Sacræ Reg. Majest. Sveciæ, GU-
STAVI ADOLPHI, & illustrissimi Oldenburgici Comitis, AN-
THONII GUNTHERI, Consiliario, atq; Dicafterii-Provinc.
Meckl. Adessore gravissimo: *Matre* verò AGNETA HAH-
NEN. *Avus paternus* fuit, M. MICHAEL ZINZERLING,
Eccl. Elenenb. ad triennium, & Tingedanæ, ad quadrage-
simum tertium annum, Pastor. *Avia paterna*, JUSTINA
Bryßmans / filia JUSTI LUDOV. BRYSSOMANNI,
Gr. Ling & Orat. Prof. Jenensis. *Avus maternus*, BERNHAR-
DUS HAHNE, Patritius Rostochiensis. *Avia materna*, ELI-
SABETHA Clingen / filia BARTHOLOMÆI Clingen /
J. U. D & Prof. de hâc Academiâ, longè meritissimi, ex Uxo-
re MARGARETHA Kronen. *Proavus maternus* fuit M.
JOHANNES ZINZERLING, Eccl. Wangenheimen-
sis Pastor, totiusq; Diœceseos per LI. annos Superintendens, ad
Ministerium Ecclesiasticum, ab ipsò B. Luthero, & Bugenha-
gio ordinatus. *Proavus maternus*, JOACHIMUS Hahne / Se-
nator Rostoch. *Proavia materna*, ELISABETHA Schmied-
din / filia BALTHASARIS Schmieden / Civ. Rostoch., & Soror
BAR-

BARTHOLDI Schmieden / Consulis Rostochiensis. His Parentibus & Majoribus, post DEUM, vitæ suæ exordium debuit Noster, qui verum vitæ, aternum durantis, vigorem, sacra baptismatis lymphâ, ipsi quoq; procurârunt. Sed utroque Parentum dulcissimorum, nec dum septennis, orbis: in ædibus Materteræ suæ p. m. ELISABETHÆ HAHNIÆ, trium Excellentissimorum Jctorum, D. THOMÆ LINDEMANNI, D. ZACHARIÆ SITMANNI, & D. ADOLPHI FRIDERICI von Hagen / Conjugis, ita educatus fuit, ut sub Doctissimis & Clarissimis Præceptoribus, non mediocria, Humanitatis, Artiumque liberalium, jaceret fundamenta. ANNO M. DC. XLII. contulit se ad Illustre Nordalbingorum, quod est Bordesholmi, Gymnasium, in quò, intercessione Viri Magnifici DN. CHRISTIANI CASSII, Consilarii Utinensis, à Celsissimo Duce Holsatiæ, in numerum Alumnorum cooptatus, per biennium, indefessam virtuti operam navavit. ANNO M. DC. XLIV. Roseto hoc nostro resalutato, per triennium, præ cæteris, Informatoribus gavisus fuit, Viris in Philosophiâ & Philologiâ Excellentissimis, DN. CASPARO MAURITIO & DN. AUGUSTO VARENIO, Phil. & Theol. Doctoribus, & Professoribus Celebratissimis. Posthæc tamen, ANNO M. DC. XLVII. imminente hyeme, Juliam Academiam petiit, in quâ Professores, aliosque Viros Clarissimos, præcipuè CONRADUM HORNEJUM Theologum, (cujus etiam convictor fuit) HENRICUM HAHNIUM, GEORGIUM WERNERUM, HERMANNUM CONRINGIUM audivit. Intra biennium, inde retractus, patrium ANNO M. DC. XLIX. Lycæum revisit, in eodem, quantum per curas quidem, dominatas, Dominoq; notas, licuit, studia sua continuaturus. ANNO M. DC. LI. ad Ephoriam Generosorum Adolescentum, BOGISLAI ERNESTI à Petersdorff / & ADAMI WEDIGII à Platen / Equitum Pomeranorum, Gryphiswaldiam est vocatus, ubi docendo alios, ipse semet quoq; publice & pri-

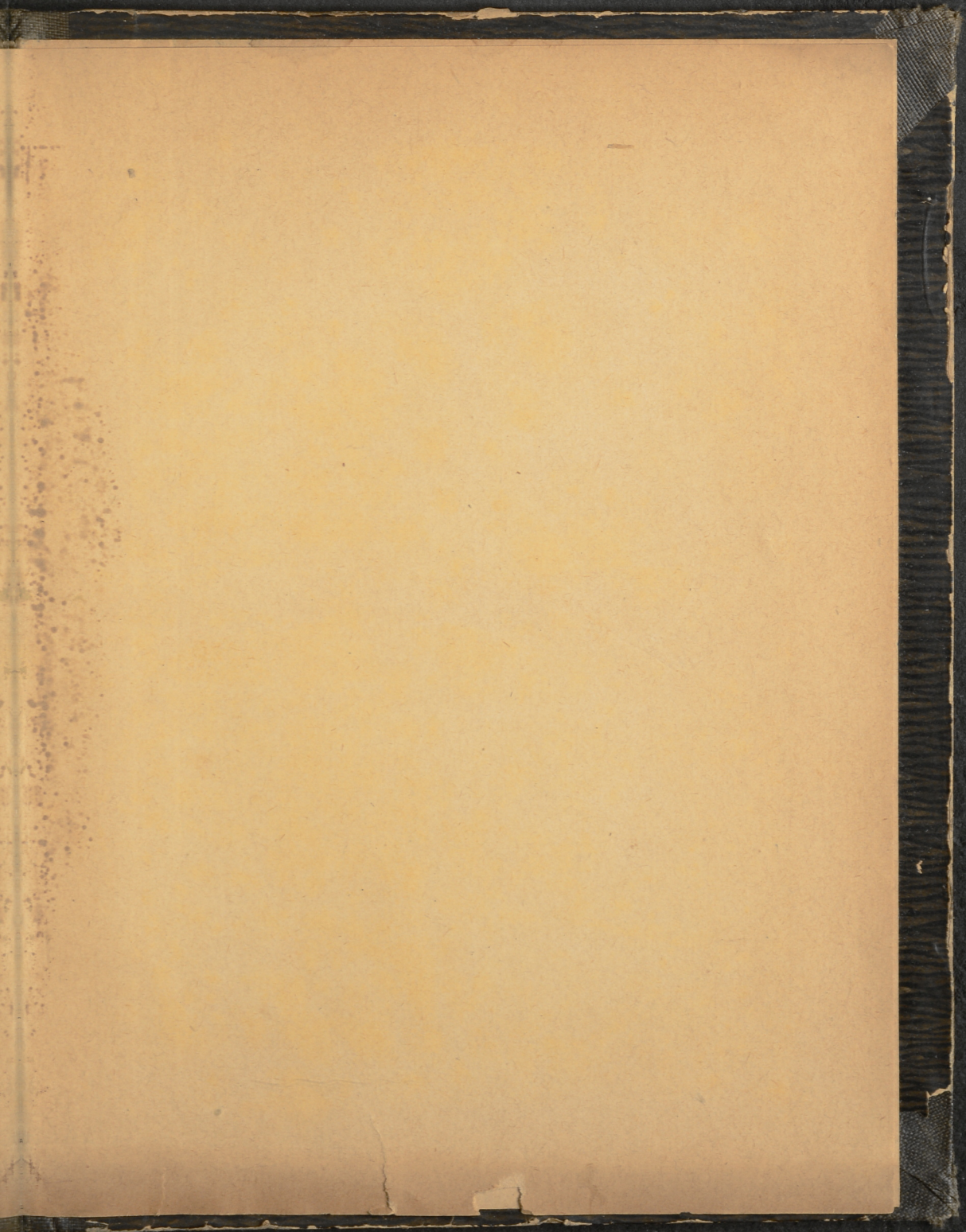
& privatim, in Utroq; Jure exercuit, ac sub Præsidio Excellent.
DN. HENRICI MICHAELIS, P.P. Disputationem, de Probationibus, proprio Marte conscriptam, Anno M. DC. LIII. mense Octobr. maximò cum applausu exhibuit. Anno M. DC. LV. denuò à Generoso DN. HIERONYMO GEORGIO AB OSTEN, Equite Mecklenburgico, Consiliario Oldenburgico, & Satrapâ Delmenhorstensi, ad filii, sibi unicè dilecti, CHRISTIANI GUNTERI, ephoriam est vocatus. Sed cùm interim soror ejus unica, secundis auspiciis, Theologo Celeberrimo, DN. JOHANNI GEORGIO DORSCHEO, elocaretur; factum est, uti ejus autoritate, Anno M. DC. LVII. in patriam retractu s, paulo pòst, summos, in Facultate Juridicâ, Honores sibi exoptaret. Hoc fine Anno M. DC. LX. sub, præsidio Excell. DN. D. HERMANNI LEMBKEN, Jcti Celeberrimi, Disputat. uti vocant, Inauguralem, DE IMPENSIS DOTIS, FUNERIS, ET LITIS, summò cum applausu defendit, Anno M. DC. LXI. Regimontum Borussiae abiit, ubi, diversis Juris Collegiis privatis institutis, non levem, Magnorum Viròrum, familiaritatem sibi contraxit. Intereatemporis Anno M. DC. LXII. die IX. April. Decano, Excell. Viro DN. HENRICO RUDOLPHO Redefern / Jcto, P. i. Consiliario Mecklenburgico, cum aliis, in U. J. Dem. more solenni, absens est pronuntiatus. Sesquienniò in Borussia exactò, Anno, videlicet, M. DC. LXII. in hanc patriam Academiam rediit, die XIII. Decembr. Pudicissimæ, & excellentiori virtutum ornatu, Lectissimæ Virgini, MARGARETHÆ ELISABETHÆ Beselinin / DN. VALENTINI Beselins / Sedecim. Viri, & Civis primarii, relictæ unicæ filia, hodiè viduæ mœstissimæ, fide Matrimonii se obstrinxit. Et pacatissimum, in septennium usq;, felicissimumq; hoc fuit Conjugium, nisi unam, ejus felicitati, objicias ἀτυχίαν, quâ & tristius plerumq;, & infastus, cùm, quod fœcundum prohibere solet, unâ morte, & corpus, & nomen, optimorum Conjugum obruat, vulgò judicatur: sed hâc extrinsecus ratione, nihil quoq; doloris, lacrymarumve liberis est relictum

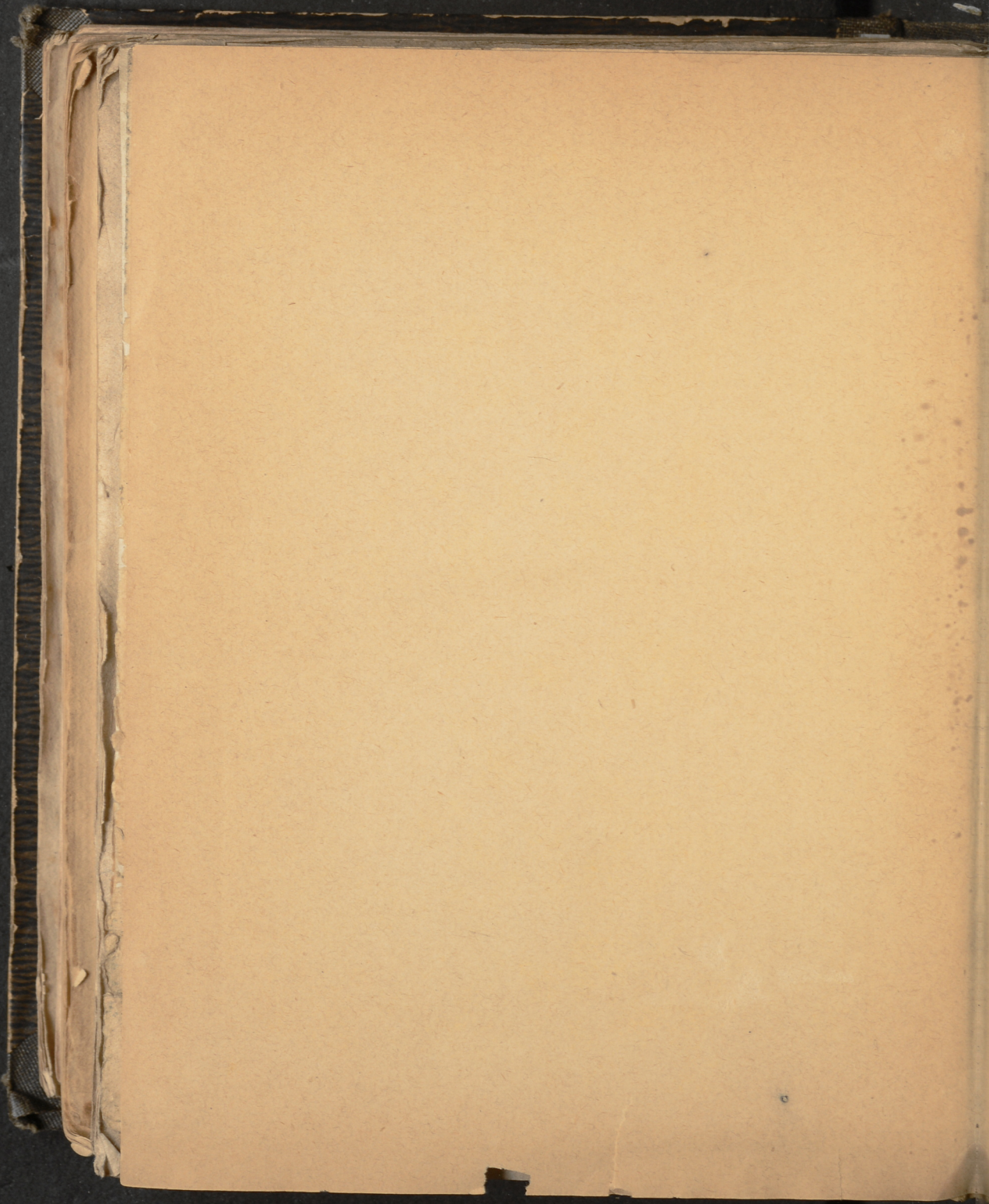
lictum, Anno M. DC. LXVII. Calend. Augusti, à Serenissimo
Principe ac DOMINO, DN. GUSTAVO ADOLPHO, Domi-
no ac Duce nostro Clementissimo, in locum DN. D. MOR-
HOVII, Poëseos Professor Ordinarius est surrogatus, cui spar-
tæ etiam pro virili, huc usq; præfuit. Sed cum naturâ esset a-
latus, sicq; per aliquot jam annos ad Phthisin propenderet, non
minus nuper, ac quam plures alii, in se experiri coactus fuit,
autumnale tempus exactè Tabidis esse lethale. Et hanc quidem
effati veritatem, si sollicita Excellentissimi DN. D. JONAN-
NIS BACKMEISTERI, Collegæ nostri junctissimi,
cura infringere non valuerit, non equidem miror: cum eandē
non infringat ipse Præceptor. Non tamen corporis sui prius
compagem relinquere voluit B. Noster, quàm sacratissimo, per
Plur. Rev. atq; Excellentissimum DN. D. JOHANNEM QVI-
STORPIUM, Collegam nostrum Honoratissimum, viaticō
muniretur. Hoc sumptō, inter preces atque suspiria varia,
horâ quintâ matutinâ, die VI. Febr. placidissimâ planè, quam
dies hætenus noctesq; meditatus erat, morte, beatissimam con-
secutus est æternitatem. Quod itaq; reliquum est, omnes vos &
singulos, CIVES OPTIMI, uti præclarissimè Defuncto Colle-
gæ ac Amico nostro, ultimū hodie honoris pietatisq; officium,
ptatissimâ vestrà frequentiâ, exhibeatis, ulterioremq; Acade-
miæ hujus, omniumq; in eâdem, defæcatorum cladem, ar-
dentissimis, apud DEUM, precibus impediatis, publico
hoc Programmate hœtor,
rogoq;.

P. P. sub Sigillo Rectoris die XII. Febr.
ANNO M. DC. LXIX.

Conventus fiet in Æde Jacobæ
horâ I^{mâ}.

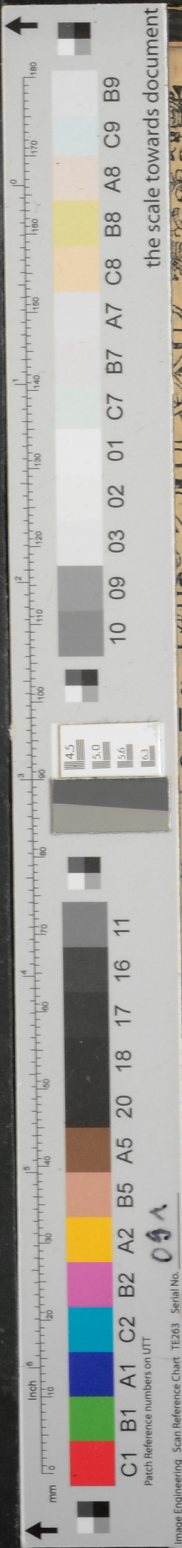

the scale towards document

Quidem diversæ passim Philosophiæ
 circumferuntur descriptiones, quas
 singulas, & recensere, longum; & ad
 rationis, in præsentiarum, libellam re-
 vocare, tædiosum foret. Antiquissi-
 mam ego primâ facio: tanquã à Philo-
 sophorū, quos habemus, Primatè la-
 tã, omniumque, rectè philosophanti-
 um, calculò, hactenus approbatã Pla-
 tonis ea est, digna profectò Authore,
 abus tantum voculis, **MEDITATIONE**, puta,
 utatur. Censebat Divinus ille Vir, tantò nos eva-
 des, quantò vivaciùs consideremus mortem. Ne-
 ipso falsus est, cùm, quodcunque in Philoso-
 , circa mortis meditationem reperiamus. Mor-
 , quæ rectam vivendi rationem monstrat, atque
 it, quales esse in morte desideramus. Ea, animum
 quæ à verò nos abducere, aut aliquam, nomini
 m notam inurere possunt. Ea est, quæ do-
 , timorem pellit, tranquillitatem inducit;
 s casuum animum varietates firmat, adversus
 reddit, quando omnia ab eodem impedi-
 tantò paratior sit, sicubi res exiget, statim
 quando est faciendum, statim exire, quo ali-
 ndum, tabernaculo suo. Quæ enim ista mort-
 st, aut socordia, cùm cognati simus DEO, cùm
 terris animal, præter hominem, cognitione.

DE